

Това послание се превърна в срам за Църквата.

То е прието в **нарушение** на тогава действащия Устав на БПЦ, който **не** дава право на Св. Синод да променя богослужебния ред, нито каквато и да било друга част от св. Предание (напротив, митрополитите са задължени да бдят за опазване чистотата на светоотеческата вяра).

Два от аргументите на митрополитите за въвеждането на новия календарен стил, както ще видите, са цинични:

1. Че новият стил се налагал, за да се отстраняло това недомислие да се празнува Нова година през време на пости - т.е. **изместват Рождеството на Господа поради чревоугодие** – за да може да се блажи на светската Нова година.

2. Че реформата съответствала „**на икуменическите стремежи на Църквата**” - тази нагла декларация всъщност разкрива истинската цел на обновленците – да се размие границата между Православие и ереси в един духовен миш-маш. Защото Светата Църква никога не е имала „икуменически стремежи”, нито който и да било от светите отци. Такива стремежи имат само предателите, внедрени в клира на Църквата, или отпаднали вътре в сърцето си от Православната вяра, заради шепа западна леща.

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ СВ. СИНОД ПОСЛАНИЕ

☐☐ 5953 18 юли 1968 г.
София

ДО КЛИРА И ВСИЧКИ ЧАДА НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА☐

ВЪЗЛЮБЕНИ ЧАДА В ГОСПОДА,   Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и
Господа Исуса Христа! Възлюбени,   Напоследѣ
дѣк се умножиха исканията — писмени и устни — да се въведе в родната ни света
Църква употребата на поправения юлиански календар. Исканията идват от всички
църковни среди. Явно стана, че се касае до общо желание на клира и миряните.

ЛЪЖА

Св. Синод пѣлен сѣстав в няколко заседания през изтеклата 1967 година обсъди
календарния въпрос.

Юлианският календар в основата си има древноегипетски календар, който бил в
употреба от 2776 година преди Р. Хр. Съставен е по порѣчение на Юлий Цезар в 46
година пр. Р. Хр. от александрийския математик Созиген, с оглед календарната година
да съвпада с годишния слѣнчев кръговрат.

Тоя календар бил въведен в цялата, обширна по онова време, Римска империя. С него
обаче въпросѣт за уеднаквяване календарната с астрономическата година не по-лучил
задоволително разрешение, защото календарната година се оказала по-дѣлга от
астрономическата (слѣнчевата) с 11 минути и 14 секунди. Вследствие на това тя
постепенно изоставала

.
-

ЛЪЖА

По време на Никейския сѣбор на св. Църква, сѣстоял се в 325 година, пролетното
равноденствие е било на 21 март, а през XVI-и век, вследствие на това изоставане, то е
било на 11 март.

Тоя недостатѣк на юлианския календар налагал изправянето му.

ЛЪЖА (църковните празници са духовни, а не сезонни)

На Запад, в 1582 го-дина, папа Григории XIII внесѣл поправка, с която разликата между
календарната и астрономическата година била сведена до незначителна величина (26
секунди), а набраното по това време 10 дни закѣснение на календарната година

компенсирал като 5 октомври 1582 година обявил за 15 октомври с. г.

Тоя календар наречен „григориански“, като по-съвършен, започнал да се разпространява, и днес той е възприет от почти всички народи. За Православната църква обаче той не бил удобоприемлив поради отклонението от църковните установления относно датите за празнуване на Пасхата. Но и юлианският календар, поради недостатъците си, не задоволявал.

-

ЛЪЖА

По тая причина за Православната църква календарният въпрос стоял открит.

-

ЛЪЖА

Цариградският патриарх Мелетий свикал през 1923 година в престолния си град междуправославна комисия. Тя заседавала през май и юни и внесла поправки в юлианския календар, чрез които — както с григорианския календар — разликата между календарната и слънчевата (астрономическа) година била почти премахната. Набраното по това време закъснение на календарната година Комисията компенсирала, като прибавила 13 дни, без да се променят датите на неподвижните празници. Датите, на които били празнували дотогава, същите останали и след като се прибавили 13-те дни. А Пасхата и свързаните с нея подвижни празници решила да се празнуват на дати, определяни както дотогава, съобразно църковните установления.

Против това решение тогава са се обявили Иерусалимската, Антиохийската, Алек-сандрийската и Кипърската църкви

(РУСКАТА и БЪЛГАРСКАТА изобщо не са участвали, въобще това съвещание, организирано от предателя-масон Милетий Метаксис, се състояло само от 9 души. Сръбската църква също е против. Румънската църква търгува със стила и само за една нощ през 1924 г. получава статут на патриаршия от Константинопол срещу приемането на новия стил. Финландската църква също търгува и срещу приемането на новия стил получава признание на автокефална – пак от Константинопол...)

. И комисията оставила приемането на изправения юлиански календар да става по усмотрение на автокефалните църкви в благоприятно за тях време.

- Така предателите поставили началото на еортологичното разделение (разкол) в Едната Църква.

Цариградската и Еладската църкви приели тоя календар без отлагане. Други православни църкви го приеха по-късно. Все още не се ръководят по него Иерусалимската, Руската, Сръбската и нашата църкви. Но и у тях схващането, че тоя календар следва да се възприеме, става все по-популярно. В Българската църква желанието да се въведе изправеният юлиански календар е всеобщо, желае се от клира

и от вярващият на-род.-

ЛЪЖА

В България календарният въпрос бе поставен на разрешение още през 1916 година — седем години преди събирането на междуправославната комисия в Цариград. И то-гава със закон, гласуван от Народното събрание на 14 март 1916 година, в гражданска употреба бе въведен григорианският календар.

Св. Синод е разгледал календарния въпрос в заседанията си на 2 и 21 юни 1916 г. (ст. ст.). Като е взел предвид, че по онова време никоя православна църква не е приела гри-горианския календар, оставил е богослужебния кръг по стария календар, а книгата, съставяни от църковните учреждения, е следвало да се датират по новия календар, ка-то в скоби се поставя и датата по стария календар с обозначение „ст. ст.“ (стар стил).

През 1967 година Св. Синод посвети няколко заседания на календарния въпрос и като взе предвид:

1) че въвеждането на изправения от междуправославната комисия юлиански календар се желае от клира и вярващия народ;

- ЛЪЖА

2) че то ще премахне тая несъобразност Нова година да се чествува преди Рождес-тво Христово, при което се нарушава Коледния пост; -

БЕЗСРАМИЕ и БЕЗБОЖИЕ. ЧРЕВОУГОДИЕ

3) че приемането на този календар съответствува на икуменическите стремежи на св. Църква; -

ЛЪЖА,

БЕЗСРАМИЕ и БЕЗБОЖИЕ. Св. Църква няма икуменически стремежи – такива имат само предателите и рушителите на Църквата.

4) че въвеждането на поправения юлиански календар означава връщане към църковно богослужебните традиции на нашия народ, когато имаше единна дата на празници и особено на такива, които са свързани с празнуване богослужебно паметта на български светии (напр. св. св. Кирил и Методий).

ЛЪЖА (традициите се нарушиха именно с богопротивното новостилие)

Посланието на Св. Синод от 1968 г. за въвеждане на новия календарен стил

Публикувано от: Достойно естѣ
Четвъртък, 17 Ноември 2011г. 12:46ч.

на 22 декември реши:

Въвежда от 20 декември 1968 година поправения юлиански календар, тъй че Коле-да ще се празнува на 25 декември 1968 година, Нова година ще се празнува и църковно на 1 януари и т. г.

Благоговейни свещенослужители и възлюбени християни,

Като ви съобщаваме това решение на Св. Синод пълен състав, което отговаря на едно ваше желание, усърдно молим Бога, да умножи милостите си към вас, за да градите в здраве, мир и с успех своя християнски образ на живот.

Благодатта на Господа нашего Иисуса Христа да бъде с всички вас. Амин.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД: КИРИЛ ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

ЧЛЕНОВЕ:

Видински НЕОФИТ

Врачански ПАИСИЙ

Варненски и Преславски ЙОСИФ

Сливенски НИКОДИМ

Неврокопски ПИМЕН

Ловчански МАКСИМ

Великотърновски СТЕФАН

Доростолски и Червенски СОФРОНИЙ

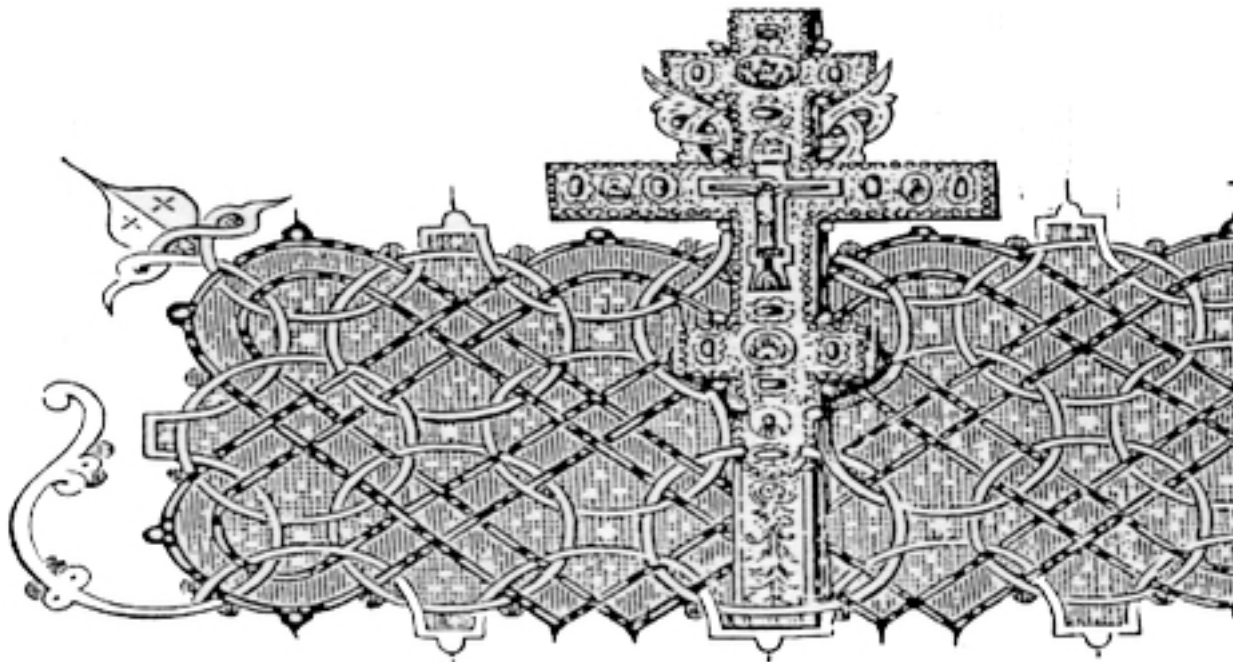
Американо-Австралийски Български Митрополит АНДРЕЙ

Старозагорски ПАНКРАТИЙ

ЗАБЕЛЕЖКА: По решение на Св. Синод, на 28 август, Успение Богородично,

посланието да се прочете на богомолците от църковните амвони.

ПРАВОСЛАВЕН КОМЕНТАР

Решението е нищожно не само поради противоречие с Устава на БПЦ от 1950 г., който не позволява

на Св. Синод да променя нищо от Св. Предание (митрополитите са пазители на вярата и преданието, а не редактори), вкл. църковния календар. Богослужебният ред въобще не е в компетентността на никоя поместна църква – ако беше иначе, всяка поместна църква щеше да си празнува който празник когато си поиска (Църквата обаче е ЕДНА, защото Създателят ѝ е един, в нея няма национализъм). Затова и празнуването на Пасхата е било определено общо за всички християни на Вселенски събор – именно за да се подчертае дълбокото значение на църковно-празничното единство в Църквата и на единомислието. Затова и източните патриарси не са казали за новия стил „не е толкова важно, не е нарушение на догматите, нека си празнува всяка поместна църква както си иска“, а обратното - анатемосали са не само Григорианския календар, но и „*всяко нововъведение в Църквата*

“. Който нарушава това единство, е рушител на Църквата, а който приема нарушението (съзнателно) е съучастник. Св. Ап. Павел, когато беше още Савел, не участваше в убийството на св. Стефан, само стоеше от страни и гледаше. Но беше и той виновен и се кая по-късно задето безучастно е гледал. Тъй и всеки от нас, който небрежи за чистотата на вярата и единството на вселенската Църква, с нехайството си е съучастник в отстъплението.

Докога, православна душо, ще се лениш да прочетеш по-задълбочено и да проучиш въпроса? Нима мислиш, че Бог е двоедушен, та да благоволи еднакво и към единия календар и към другия? Или нима Богочовекът Христос се е родил два пъти, та да има две Рождества или се е преобразил два пъти, та да има две Преображения? Или нима Бог се радва на разделението в Църквата си, което новостилието създаде? Чуй как учи Св. Марк Ефески: „ *Никога това, което се отнася до Църквата, не може да се изправя чрез компромиси. Защото няма нищо средно между истината и лъжата* ”. Ето ядката на въпроса – разликата между двата календара (православен и смесен) не е толкова в цифричките на датите, а е разликата между лъжа и истина, между правда и неправда. Или се съмняваш в непогрешимостта на Църквата и календара, който тя 2000 години полза в богослужението си, който е бил в действие през земния живот на Спасителя, по който са датирани всички дати от църковната история, по който стават ежегодните чудеса (падането на нетварния огън на Божи гроб, падането на благодатния облак над храма на Тавор и др.)? Ако се съмняваш, де ти е вярата в непогрешимостта на Църквата (всяка сутрин и всяка неделя казваш „ *Вярвам в Една Свята ... Църква* ” - Симв. на Вярата)? Ако пък е непогрешима Църквата, как така календарът ѝ е сбъркан, та папистите и масоните да трябва да го поправят? Не чуеш ли как вика ап. Павел от страниците на св. Писание:

„О, Тимотее! пази онова, що ти е предадено, и се отвръщай от скверното празнодумство и от възраженията на лъжовната наука, с която, като се занимават, някои се отклониха от вярата” – 1 Тим. 6:20. **Отклоняват се от вярата тези, които с математически изчисления се опитват да докажат точността на новия стил – плод на плътската гордост. Междувременно големите астрономически обсерватории продължават да работят по Юлианския календар. Още повече се отклоняват от вярата тези, които хулят по християните, държащи светоотеческия календар (и то без да правят разколи).**

☐☐☐ **Философите увъртат: „календарът не е догматичен въпрос”. Философи, когато Господ Исус Христос е наредил да се слуша Църквата (Мат. 18:17), нима е казал „ама само по догматическите въпроси”? За какво са каноните, за какво е Св. Предание, за какво е църковната традиция и приемствеността? Не с тях ли се подиграва новостилието? Или нима Св. Синод стои над каноните и св. Предание или нима те не се отнасят за него (такова разбиране по своята гордост се отдалечава от Православието и се доближава до папизма, където папата утвърждава каноните и преценява кои да приема и кои не).**

Погледни, православна душо, донесе ли новостилието нещо добро на Църквата? Станаха ли хората по-нравствени, станаха ли по-ревностни, станаха ли по-единни? Църквата ли спечели нещо от новостилието или спечелиха само враговете ѝ? Кой от

аргументите в горното Послание за въвеждането на новостилието приемаш, душо?

Някои, използвайки невежеството на хората, казват, че новият стил трябвало да се спазва по послушание.... Такова послушание обаче е съучастие в греха на отстъплението. То е **отявлено непослушание** към Св. Предание и отците на Църквата. На Съда няма да се оправдаем с това, че сме изпълнявали послушание към този или онзи архиерей (който е проявил непослушание спрямо Църквата) – ако беше иначе, всеки католик щеше да се оправдава с послушанието си към своя кардинал и всеки протестант щеше да се оправдава с послушанието си към своя пастор. Но послушание в лъжата не може да има! Послушанието против вярата е абсурдно. То е човекоугодие. А Богоугодие е правда и истина (Ефес. 5:9; Иоан 4:24). Затуй и в Писанието четем: „*Подвизавай се до смърт за истината - и Господ Бог ще надвие за тебе.*”
(Иис. 4:32).

Някои архиереи казват, че връщането на светоотеческия календар трябвало да се реши на Вселенски или на църковен (църковно-народен) събор. Това е абсолютно невярно. Както се вижда от срамното послание по-горе, новостилието се въведе от Св. Синод. Никой не е събирал народа на църковен събор, за да иска мнението му. Св. Синод създаде проблема - Св. Синод трябва и да го разреши. А и да беше направен събор – вярата не е въпрос на преговори и пазарлъци. Не може съборът да решава каквито и да било въпроси в противоречие със Св. Предание. Каквото сме приели от светите отци, това пазим, това и предаваме на поколенията. Нищо не редактираме. Това е Православието, това е послушанието към Църквата. С горното послание Св. Синод е излязъл извън правомощията, които има съгласно каноните и Устава на БПЦ – Св. Синод няма право да променя богослужебния ред и календара. Затова и въпросното решение от 1968 г. е нищожно, а задължителен за Църквата си остава светоотеческия календар. Анатемите на източните патриарси срещу приелите григориянския календар за църковен и срещу „всяко нововъведение” не са отменени. И имат власт да свързват и да развързват (Мат. 18:18).

Отново осланяйки се на невежеството на миряните, мнозина ги лъжат като им показват минеи от 19 век и казват „виж, че тук пише, че Рождество е на 25 декември, а не на 7 януари и че Преображение е на 6 август, а не на 19 август”... Разбира се, че Рождество е на 25-ти и Преображение е на 6-ти – нали това пише и в старостилното календарче. Само че истинският 25 декември е 13 дни по-късно (когато по гражданския календар е 7 януари) и истинският 6 август е 13 дни по-късно (когато по гражданския календар е 19 август). Защо? Защото преди да променят църковния календар с Посланието от 1968 г., още в 1916 г. в България по западен образец е изменен гражданския календар – датите са изместени с 13 дни напред. Тогава Българската православна църква оставайки вярна на каноните, на църковната традиция и на Св. Предание, **не** променя църковния календар (богослужебния ред). Оттогава започва издаването на църковни календарчета, в които празниците са отбелязват с две дати – по гражданския календар (който е по папски образец изместен с 13 дни) и по църковния (непроменения светоотечески) календар. Така, когато по гражданския календар е 7 януари, по църковния календар е 25 декември. А през 1968 г. под натиска на

Публикувано от: Достойно естъ
Четвъртък, 17 Ноември 2011г. 12:46ч.

безбожната комунистическа власт с горното Послание няколко архиереи променят и църковния календар (т.е. „отрязват“ и оттам 13 дни). Затова, когато лицемерно ти сочат минеите, душо християнска, проучи по-отговорно въпроса, и отвърщай „да, Рождество е на 25 декември, въпросът е, че 25 декември по неизменния светоотечески календар е на този ден, в който по гражданския календар е 7 януари“. Ето, че ако имаш ревност и четеш, няма да могат да те лъжат. Но ако ти сама не си пазиш вярата, душо, не разчитай на други да ти я пазят. Вярата те пази, пази си я и ти нея. И не се оправдавай с другите – делото на спасението е лично дело. Още ли не разбираш Господните думи към ангела на една от църквите от последните времена:

”
зная твоите дела;
носиш име, че си жив, а си мъртъв

Буден бъди и укрепявай останалото, което е на умиране; защото не намерих делата ти съвършени пред Моя Бог.

Помни, прочее, как си приел и чул, и пази, и се покай. Ако ли не бъдеш буден, ще дойда върху тебе като крадец, и няма да узнаеш, в кой час ще дойда върху тебе.
” (Откр. 3:1-3).

Възлюбени, какво ясно указание за всички нас – да имаме ревност, да четем, да си припомним как е приела и чула специално БПЦ, да пазим, да се каем за отстъплението, защото то в никакъв случай не е вина само на архиереите. На хладен народ Бог праща хладни архиереи. Ако народът е горещ и ревностен, и архиереите ще бъдат. Нека принесем покаяние и за нашите бащи и майки и баби и дядовци, ако те са съдействали чрез безразличие за утвърждаването на новостилието. А плодовете на покаянието ние всички знаем – да не се повтаря греха. Да започне всеки да пости по светоотеческия календар (неправилно наричан „стар“ – повечето поместни църкви го спазват и досега: Руската по целия свят, Грузинската, Сръбската, Йерусалимската, Александрийската, Св. Гора и др.), да изпраща молби до Св. Синод за връщане на стария стил и официално в богослужението на Църквата, да се моли всекидневно Бог да обърне сърцата на тези митрополити, които заради земни съображения изоставят небесните и вместо да съобразяват вярата, вкл. календара, с Бога и Църквата, съобразяват го с човеците (журналисти, политици и пр.). И най-вече: да не се оправдаваме с другите. Всеки отговаря на Съда за себе си (и за тези които е съблазнил и не е принесъл покаяние).

Нелъжлив е Бог, който казва „Искайте и ще ви се даде“ (Мат. 7:7). Но трябва да има кой да поиска, молитвеници трябва, ревнителите. Ето руският вярващ народ не прояви овче послушание в лъжата и се възпротиви на новостилието, когато го въведоха в 1923 г. и след два месеца върнаха обратно стария, т.е. православния стил. По подобен начин вярващите запазиха църковния календар и в Грузия. Това показва, че когато има ревност, икуменизмът и отстъплението не може да проникнат в тялото Христово. Те обаче проникват където има небрежие и уклон към философстване вместо смиrenomъдрена решимост да се пази чистотата на вярата според както е заповядал св. ап. Павел (Евр.13:7). Пазенето на вярата в нейната цялост е и първото нещо, което нарежда св. Иван Рилски в неговия Завет.

Публикувано от: Достойно естѣ
Четвъртък, 17 Ноември 2011г. 12:46ч.

И тъй възлюбени, нека подкрепим Св. Синод на Българската православна църква-Българска патриаршия, за това богоугодно дело – връщането на светоотеческия календар в официална богослужерна употреба. Да го подкрепим на думи – чрез изповядване и разпространение на истината по този въпрос (особено във връзка с есхатологическото учение на Църквата и икуменическата ерес, чиито проводник е новият стил), и на дело – чрез спазване на постите по т. нар. стар стил и молитва. И без да се правят разколи.

В уебсайта: [www . budiveren . com](http://www.budiveren.com) се съдържа цял раздел за новостилието, за някои от масоните, които го внедряват в Православната църква, подробна хронология на разпространението му през годините в Едната църква, и т.н. Информация днес има достатъчно, само ревност трябва. И делата да не се разминават с думите. Връщането на светоотеческия календар официално в БПЦ-БП зависи от вярващия народ – ако има молитвеници, Бог е силен устрои.

